

Trest zákazu pobytu

Trest zákazu pobytu lze uložit nejen občanu České republiky, ale i cizinci, nebo osobě, které bylo přiznáno postavení azylanta, přičemž u těchto osob se nesmí trest zákazu pobytu vztahovat na místo jejich skutečného trvalého pobytu, jenž je udělován podle zákona č. [326/1999](#) Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „[zák. č. 326/1999](#) Sb.“).

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 8 Tdo 1087/2011, ze dne 12.10.2011)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 12. října 2011 o dovolání obviněného G. O. A., proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 5. 2011, sp. zn. 6 To 177/2011, jako soudu odvolacího v trestní věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 44 T 6/2011 tak, že podle § 265k odst. 1, 2 tr. ř. se zrušují usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 5. 2011, sp. zn. 6 To 177/2011, a rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 5. 4. 2011, sp. zn. 44 T 6/2011, ve výroku o trestu. Podle § 265k odst. 2 tr. ř. v rozsahu tohoto zrušení se zrušují též další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 265l odst. 1 tr. ř. se Obvodnímu soudu pro Prahu 1 přikazuje, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění :

Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 5. 4. 2011, sp. zn. 44 T 6/2011, byl obviněný G. O. A. uznán vinným pokračujícím zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, kterého se podle tam popsaných skutkových zjištění dopustil tím, že

1) v přesně nezjištěném období od měsíce května 2010 do 6. 11. 2010 v P., ulice J., v prostorách klubu Ch. R., prodal M. T., v pěti případech drogu kokain v dávce po 0,5 g, za finanční hotovost 1.000,- Kč za jednotlivou dávku, a dále mu prodal nejméně v pěti případech marihuanu v dávce po 1 g, za finanční hotovost ve výši 200,- Kč za jednotlivou dávku,

2) dne 6. 11. 2010 v době kolem 22.30 hodin v P., ulice J., v prostorách klubu Ch. R., prodal výše jmenované osobě plastový sáček zn. „Ziplock“, který obsahoval drogu kokain o celkové hmotnosti 0,75 g, za finanční hotovost ve výši 1.000,- Kč, a dále při kontrole obviněného bylo u něj nalezeno 12 plastových sáčků zn. „Ziplock“, obsahujících hrudky kokainu o celkové hmotnosti 11,3 g, 3 oválné kontejnery obsahující drogu kokain o celkové hmotnosti 35,1 g, tedy celkem 46,4 g kokainu, a dále 20 plastových sáčků zn. „Ziplock“ obsahujících marihuanu o celkové hmotnosti 25 g, přičemž kokain obsahuje účinnou látku kokain hydrochlorid, která je uvedena v příloze č. 1 k zákonu č.

[167/1998](#) Sb., o návykových látkách, jako látka omamná, a marihuana obsahuje účinnou látku delta 9 - tetrahydrocannabinol, která je uvedena v příloze č. 4 k zákonu č. [167/1998](#) Sb., o návykových látkách, jako látka psychotropní.

Za tento pokračující zločin byl obviněný odsouzen podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 75 odst. 1 tr. zákoníku byl obviněnému uložen trest zákazu pobytu na území hlavního města P. na dobu tří let. Obviněnému byl také uložen podle § 70 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku trest propadnutí částky 700,- Kč složené na účtu Městského státního zastupitelství v Praze č. 16010-2725021/710, vedený u České národní banky. Podle § 70 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku mu

byl uložen trest propadnutí 34,327 g kokainu, 10,1 g marihuany, 33 kusů tablet s logem „Rolex“ a 86 kusů sáčků zn. „Ziplock“.

Městský soud v Praze jako soud odvolací usnesením ze dne 24. 5. 2011, sp. zn. 6 To 177/2011, odvolání, které proti shora uvedenému rozsudku soudu prvního stupně podal obviněný, podle § 256 tr. ř. jako nedůvodné zamítl.

Obviněný podal prostřednictvím obhájce JUDr. M. J. proti uvedenému usnesení odvolacího soudu dovolání podané s odkazem na dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. h) tr. ř., které zaměřil výhradně proti výroku o trestu zákazu pobytu na území hlavního města P. V obsahu dovolání obviněný rozvedl, že je státním příslušníkem N., který přechodně přebývá na adrese O. v P. Jeho manželka a dítě žijí v K., nicméně z hlediska pracovních možností a brigád a toho, že se nedomluví česky, ale hovoří anglicky, bylo pro něj výhodnější žít trvale v P. Trest zákazu pobytu na území hlavního města P. uložený podle § 75 odst. 1 tr. zákoníku považoval obviněný za nepřipustný, neboť tento trest se nesmí vztahovat na místo nebo obvod, v němž má pachatel trvalý pobyt. Obviněný s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu č. [1/1976](#) Sb. rozh. tr. poukázal na to, že je rozhodující, kde se pachatel fakticky zdržuje a bydlí, a nikoliv, kde je formálně přihlášen k trvalému pobytu. Významné je pro ukládání trestu zákazu pobytu, zda místo, v němž je pachatel k trvalému pobytu přihlášen, má skutečně charakter trvalého pobytu. Podle dovolatele uvedené podmínky v jeho případě splněny nebyly, a navíc mu byl trest zákazu pobytu uložen pro celé území hlavního města P., přičemž právě v P., má bydliště, přitom zločin spáchal na území P. Za těchto okolností měl soud uložit trest zákazu pobytu pouze pro oblast P., a ne také pro obvod, ve kterém se nachází jeho bydliště, které nebude moci obývat, a bude mu také znemožněna, resp. značně ztížena možnost najít si mimo hlavní město práci, a to zejména vzhledem k tomu, že mluví pouze anglicky, a jiná města v České republice nejsou natolik otevřena cizincům.

V závěru dovolání obviněný navrhl, aby Nejvyšší soud podle § 265k odst. 1 tr. ř. zrušil usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 5. 2011, sp. zn. 6 To 177/2011, a rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 5. 4. 2011, sp. zn. 44 T 6/2011, a to ve výroku o trestu zákazu pobytu na území hlavního města P.

Přestože byl opis dovolání doručen Nejvyššímu státnímu zastupitelství, to se k němu do dne konání neveřejného zasedání nevyjádřilo.

Nejvyšší soud jako soud dovolací nejprve shledal, že dovolání obviněného je přípustné podle § 265a odst. 1, 2 písm. h) tr. ř., bylo podáno osobou oprávněnou podle § 265d odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. ř., v zákonné lhůtě a na místě, kde lze podání učinit (§ 265e odst. 1, 2 tr. ř.). Podle dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. h) tr. ř., který obviněný v dovolání uplatnil, lze vytýkat, že obviněnému byl uložen takový druh trestu, který zákon nepřipouští, nebo mu byl uložen trest ve výměře mimo trestní sazbu stanovenou v trestním zákoně na trestný čin, jímž byl uznán vinným. Druhem trestu, který zákon nepřipouští, je ze škály trestů uvedených v § 52 tr. zákoníku takový, jenž je uložen obviněnému, a který nesplňuje zákonem stanovené podmínky.

Podle textu podaného dovolání obviněný v souladu s označeným dovolacím důvodem brojil proti uložení trestu zákazu pobytu na území hlavního města P. s odkazem na nesplnění podmínek § 75 odst. 1 tr. zákoníku. S ohledem na takto uplatněné výhrady Nejvyšší soud považoval označený dovolací důvod za naplněný, a protože neshledal důvod k odmítnutí dovolání podle § 265i odst. 1 tr. ř., přezkoumal podle § 265i odst. 3 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost výroku rozhodnutí, proti němuž bylo podáno dovolání v rozsahu a z důvodů uvedených v dovolání, jakož i řízení napadené části rozhodnutí předcházející, a shledal, že je důvodné.

Trest zákazu pobytu upravuje ustanovení § 75 odst. 1 tr. zákoníku, podle něhož může soud uložit

trest zákazu pobytu na jeden rok až deset let za úmyslný trestný čin, vyžaduje-li to se zřetelem na dosavadní způsob života pachatele a místo spáchání činu ochrana veřejného pořádku, rodiny, zdraví, mravnosti nebo majetku; trest zákazu pobytu se nesmí vztahovat na místo nebo obvod, v němž má pachatel trvalý pobyt. Podle § 75 odst. 6 tr. zákoníku tento spočívá v tom, že se odsouzený nesmí po dobu výkonu tohoto trestu zdržovat na určitém místě nebo v určitém obvodu; k přechodnému pobytu na takovém místě nebo v takovém obvodu v nutné osobní záležitosti je třeba povolení.

Z dikce tohoto ustanovení je zřejmé, že uvedený druh trestu je možné uložit tehdy, když jsou současně splněny všechny tři uvedené podmínky, a to, že se tento trest ukládá za úmyslný trestný čin, vyžaduje to ochrana veřejného pořádku, rodiny, zdraví, mravnosti nebo majetku ve vztahu k dosavadnímu způsobu života pachatele a místo spáchání trestného činu, a obviněný v místě nebo obvodu, na který se má trest vztahovat, nemá trvalý pobyt.

S ohledem na obviněným vznesené výhrady je zřejmé, že spatřuje nedodržení zákonem stanovených podmínek v tom, že mu byl trest zákazu pobytu uložen na místo, kde je jeho trvalý pobyt, a byl mu vymezen příliš široce i na místa, kde trestnou činnost nepáchal, tedy v rozsahu širším, než vyžadovala ochrana veřejného pořádku. Se zřetelem na takto vytčené vady Nejvyšší soud přezkoumával správnost uložení tohoto trestu ve vztahu vylučující podmínce, že se trest nesmí vztahovat na obvod, v němž má obviněný trvalý pobyt. Když nebylo vytýkáno a ani není pochyb o tom, že byl tento trest v souladu se zákonem uložen za úmyslný trestný čin.

Z hlediska vytýkaných nedostatků je nutné posuzovat, zda byly splněny podmínky ochrany veřejného pořádku, rodiny, zdraví mravnosti nebo majetku s přihlédnutím k posouzení dosavadního způsobu života pachatele, místa spáchání předmětného trestného činu a ve vztahu k tomu, zda uvedený trest byl vymezen na místa, kde obviněný nemá trvalý pobyt.

Obecně k těmto zákonem vymezeným podmínkám je vhodné připomenout, že požadavek ochrany veřejného pořádku se váže na dosavadní způsob života obviněného a bude odůvodňovat uložení trestu zákazu pobytu zejména v případech, kdy předchází život pachatele nelze charakterizovat jako řádný. To je tehdy, když se pachatel již v minulosti dopustil v místě nebo v obvodu, na něž se má vztahovat trest zákazu pobytu, úmyslného trestného činu, a to případně i opakovaně, nebo jestliže zde sice dosud nespáchal trestnou činnost, ale dopouštěl se v tomto místě nebo v obvodu přestupků a jiné občanské nekázně, přičemž nyní projednávaná trestná činnost představuje určité vyvrcholení negativního postoje pachatele k ochraně veřejného pořádku, rodiny, zdraví, mravnosti nebo majetku. Spáchaný trestný čin, za nějž má být uložen trest zákazu pobytu, pak lze hodnotit jako projev nebo důsledek pachatelova dosavadního závadného způsobu života. Ochrana veřejného pořádku, rodiny, zdraví, mravnosti nebo majetku je důvodem pro uložení trestu zákazu pobytu zejména tehdy, směřoval-li spáchaný trestný čin přímo proti těmto zákonem chráněným zájmům a hodnotám, tedy pokud pachatel naplnil skutkovou podstatu některého z trestných činů proti životu a zdraví, trestných činů proti pořádku ve věcech veřejných včetně trestných činů narušujících soužití lidí, dále trestných činů proti rodině a dětem a trestných činů proti majetku. Ochrana uvedených zájmů a hodnot bude vyžadovat uložení trestu zákazu pobytu zpravidla za předpokladu, že vzhledem k osobě pachatele hrozí z jeho strany opakování trestné činnosti v určitém místě nebo obvodu (srov. Šámal, P. a kol. Trestní zákoník I. § 1 až 139. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2009, s. 837).

Povinností soudu dříve, než uloží trest zákazu pobytu je, aby vždy zkoumal, zda pro uložení tohoto trestu vymezeného na konkrétní místo, jsou splněny všechny zákonem stanovené podmínky, a je proto nutné zjišťovat, kde se pachatel ve skutečnosti trvale zdržuje. Ve vztahu k místu spáchání trestného činu, je nutné vždy pečlivě hodnotit, kde a za jakých podmínek k činu došlo. Je zřejmé, že ukládaný trest zákazu pobytu musí souviset s místem nebo obvodem, v němž byl čin spáchán, a s ohledem na okolnosti činu, za jakých byl spáchán, nelze vyloučit ani to, aby byl tento trest uložen i na území širší, než bylo vymezeno spácháním činu, avšak musí jít o teritoriálně souvislou část území,

na něž se v rámci České republiky vztahuje (srov. k tomu rozhodnutí č. 10/1983-II, č. 60/1994-III., č. 52/1988 a č. [35/1987](#) Sb. rozh. tr.).

Jestliže se trest zákazu pobytu ve smyslu vylučující podmínky § 75 odst. 1 věta za středníkem tr. zákoníku, nesmí vztahovat na místo nebo obvod, v němž má obviněný trvalý pobyt, není rozhodující místo, kde má obviněný formálně přihlášen trvalý pobyt, ale zda místo, v němž pachatel bydlí, má povahu trvalého bydlení, resp. místo, kde je přihlášen k trvalému pobytu, má skutečně charakter trvalého pobytu (srov. rozhodnutí č. [1/1976](#) Sb. rozh. tr.).

Trest zákazu pobytu lze uložit nejen občanu České republiky, ale i cizinci, nebo osobě, které bylo přiznáno postavení azylanta, přičemž u těchto osob se nesmí trest zákazu pobytu vztahovat na místo jejich skutečného trvalého pobytu, jenž je udělován podle zákona č. [326/1999](#) Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zák. č. [326/1999](#) Sb.“). Cizinec, který není občanem Evropské unie (u nichž platí jiné podmínky), je oprávněn pobývat na území v rámci trvalého pobytu na základě povolení k trvalému pobytu [§ 65 odst. 1 písm. a) zák. č. [326/1999](#) Sb.] Je-li proto ukládán zákaz pobytu cizinci, nesmí se vztahovat na takové místo jeho skutečného pobytu.

Ve vztahu k uložení trestu zákazu pobytu na území hlavního města P. obviněnému G. O. A., který je státním příslušníkem N., jenž se podle popsanych skutkových zjištění činu, který mu je kladen za vinu, dopustil ve dvou případech v P., je vhodné zmínit, že soud prvního stupně, v odůvodnění svého rozhodnutí na straně 5 uvedl, že „uložení takového trestu vyžaduje ochrana obyvatel hlavního města P. před obviněným, který k tomuto místu nemá žádné pevné vazby, pouze se zde dopouští závažné trestné činnosti, když jeho manželka, se kterou údajně čeká dítě, trvale bydlí v K.“.

Odvolací soud k tomuto výroku o trestu na straně 4 usnesení, jímž odvolání obviněného zamítl, konstatoval, že „trest zákazu pobytu na území hlavního města P. má přispět k tomu, aby obviněnému bylo do budoucna v páčání obdobné trestné činnosti zabráněno, a proto je jeho uložení zcela na místě.“

Ze shora rozvedených skutečností vyplývá, že, oba soudy dostatečně nezkoumaly se zřetelem na výše vymezené podmínky pro ukládání trestu zákazu pobytu, zda jsou v posuzované věci, splněna hlediska rozhodná pro uložení takového trestu. Zejména se nezabývaly tím, kde je skutečné místo trvalého pobytu obviněného, a zda je opodstatněné, aby obviněnému byl vymezen tento druh trestu na celé území hlavního města P.

Vzhledem k tomu, že soudy uvedené otázky nezkoumaly ani nehodnotily, Nejvyšší soud z obsahu spisu konstatuje, že obviněný, který je občanem N., má na území České republiky povolen trvalý pobyt za rodinným účelem, a poslední adresa jeho pobytu byla od 1. 4. 2009 P., O. (viz sdělení Ředitelství cizinecké policie ze dne 11. 8. 2011). V době zahájení trestního stíhání proti obviněnému, byla jako adresa trvalého bydliště obviněného uvedena adresa O., P. (č. l. 10), stejně jako i na protokolu o zadržení podezřelé osoby (č. l. 29). Tutéž adresu obviněný uvedl i do protokolu při výslechu v souvislosti s vzetím do vazby, kde sdělil, že je v České republice asi tři roky, má zde pobyt a zdržuje se na adrese O., P. Má za manželku Češku, se kterou však nežije ve společné domácnosti (viz č. l. 38). Obviněný stejnou adresu uvedl i v protokole o výslechu (č. l. 45). Městská část P. na vyžádanou zprávu o chování obviněného nevyvrátila, že se obviněný na uvedené adrese zdržuje, a potvrdila, že za posledních pět let proti němu nebylo vedeno přestupkové řízení (č. l. 110). U hlavního líčení konaného dne 3. 3. 2011 obviněný prohlásil, že jeho manželka je těhotná, potřebuje od něj pomoc. Uvedl, že ona „má práci v K. Je to daleko jezdit z K. do P., takže později manželka zůstala s maminkou a jezdila tam odtud za svojí prací a o víkendy jezdila domů“. Na dotaz, proč obviněný nežil se svou manželkou v K., obviněný odpověděl, že tam nenašel práci. Pracoval příležitostně pro stavební společnost a dělal vyhazovače v klubu C. S. (č. l. 128).

Z uvedeného je patrné, že veškeré dostupné informace, jež spis k pobytu obviněného v České republice obsahuje, se týkají jednoho a téhož bydliště na adrese „P., N., O.“. Nebylo přitom jakkoli vyjasněno, z jakých důvodů Obvodní soud pro Prahu 1 v záhlaví rozsudku ze dne 5. 4. 2011, jímž obviněného uznal v projednávané věci vinným, za jeho trvalé bydliště označil „K.“ bez blíže uvedené adresy.

Soudy nerespektovaly, že obviněnému jako cizinci bylo uděleno povolení k trvalému pobytu ve smyslu § 65 odst. 1 písm. a) zák. č. [326/1999](#) Sb., a proto bylo nutné zkoumat, zda adresa, na kterou byl orgány cizinecké policie trvalý pobyt povolen „P., N., O.“, byl v době činu tou adresou, kde se obviněný fakticky zdržoval, anebo byl jen formálním bydlištěm. Dovoláním napadené rozhodnutí ohledně této otázky je zcela nepřezkoumatelné, neboť z něho není možné zjistit, z jakých důvodů soudy za místo bydliště obviněného považovaly „K.“, ač pro takový závěr z obsahu spisu nevyplývá žádný podklad, ale naopak adresu v P., O., na níž byl trvalý pobyt obviněnému povolen, je ve spise opakovaně obviněným u jednotlivých úkonů uváděna a i obviněný tvrdil, že právě na této adrese bydlí.

Soudu prvního stupně, ale i odvolacímu soudu je též nutné vytknout, že se nezabývaly tím, z jakých důvodů je pro zajištění veřejného pořádku nezbytné, aby byl trest zákazu pobytu obviněnému vyměřen na celé území hlavního města P., když se obviněný obou dílčích útoků dopustil toliko na jednom místě jen jednoho pražského obvodu, a to v P. Z žádného poznatku se v daném případě nezjistilo, že by obviněnému za vinu kladená trestná činnost měla jakýkoliv konkrétní vztah k některým z dalších obvodů hlavního města P. Není proto zřejmé, čím byl soud veden, pokud tento trest uložil na celé hlavní město.

Ze všech uvedených důvodů Nejvyšší soud posoudil podané dovolání směřující proti výroku o uložení trestu zákazu pobytu za důvodné, protože pro uložení trestu zákazu pobytu na území hlavního města P. nebyly na podkladě doposud shromážděného materiálu zajištěny dostatečné podklady, a nebylo proto možné prozatím dostatečně spolehlivě posoudit, zda je uloní tohoto druhu trestu způsobem, jak jej soud vymezil, v souladu se zákonem. Nejvyšší soud proto podle § 265k odst. 1, 2 tr. ř. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 5. 2011, sp. zn. 6 To 177/2011, a rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 5. 4. 2011, sp. zn. 44 T 6/2011, při nedotčeném výroku o vině, ve výroku o trestu zrušil, v rozsahu tohoto zrušení aby též zrušil další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu a podle § 265l odst. 1 tr. ř. aby Obvodnímu soudu pro Prahu 1 přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

V této souvislosti Nejvyšší soud připomíná, že byl zrušen nejen nesprávně uložený jeden druh trestu, ale i při správnosti dalších uložených trestů, bylo nutné zrušit celý výrok o trestu, neboť je-li mimořádný opravný prostředek (např. dovolání) důvodný jen ve vztahu k jednomu z více druhů uložených trestů, musí příslušný soud rozhodující o něm při nedotčeném výroku o vině zrušit v napadeném rozhodnutí celý výrok o trestu týkající se všech uložených druhů trestů. Zrušením oddělitelného výroku pouze ohledně jednoho druhu trestu (např. podle § 265k odst. 2 tr. ř.), proti kterému byl důvodně podán mimořádný opravný prostředek, a ponecháním nedotčeného výroku o uložení jiného druhu trestu by totiž zůstala věc pravomocně skončená a následnému trestnímu řízení vedenému jen o dalším druhu trestu by bránila překážka věci pravomocně rozhodnuté ve smyslu § 11 odst. 1 písm. f) tr. ř. (viz rozhodnutí pod č. [40/2011](#) Sb. rozh. tr.).

Když Nejvyšší soud zrušil z uvedených důvodů celý výrok o trestu, v rozsahu tohoto zrušení věc vrátil soudu prvního stupně k rozhodnutí. Ve vztahu k trestu zákazu pobytu, v němž bylo shledáno pochybení, bude nutné, aby soud prvního stupně znovu provedl dokazování v rozsahu potřebném pro řádné objasnění toho, jaké místo je místem trvalého pobytu obviněného. K tomu nechť vyslechne obviněného a jeho manželku, event. další osoby, s nimiž se obviněný v době, kdy byl čin spáchán,

stýkal, aby bylo dostatečně zjištěno, kde obviněný bydlel, pobýval, příp. kde pracoval. V této souvislosti bude nutné uvedené okolnosti zjistit i na základě ověření od příslušného orgánu Cizinecké policie České republiky a rovněž i od Městské části pro P. Od těchto úřadů bude potřeba vyžádat sdělení, zda je zřejmé a z jakých podkladů, se obviněný na adrese v P., O. skutečně zdržoval, příp. jaké jiné poznatky jsou k jeho osobě a jeho pobytu známy. Rovněž bude muset ověřit na podkladě výslechu manželky obviněného adresu v K., kam trvalé bydliště obviněného situoval Obvodní soud pro Prahu 1, a zjistit, zda se v tomto bydlišti své manželky obviněný zdržoval, a za jakých okolností se tak dělo. Přitom nelze vyloučit potřebu provedení i dalších důkazů, jestliže to bude pro řádné objasnění věci nad rámec stanovených pokynů nezbytné.

Na podkladě všech zjištěných podkladů a skutečností, které z nich vyplynou, bude možné znovu na základě zákonných podmínek stanovených pro ukládání trestu zákazu pobytu podle § 75 odst. 1 tr. zákoníku rozhodnout o tom, zda je možné v souladu se zákonem obviněnému uvedený druh trestu ukládat, a na jaké území ho lze při dodržení všech výše uvedených hledisek vymezit. V případě, že soud shledá podmínky pro uložení trestu zákazu pobytu, obviněnému současně s tímto druhem trestu znovu uloží i ostatní druhy trestu, jež uložil i napadeným rozsudkem, které sice byly též z důvodu shora uvedeného zrušeny, avšak pochybení v nich zjištěna nebyla. Pokud soud prvního stupně dojde k závěru, že pro uložení trestu zákazu pobytu nejsou v dané věci podmínky dány, takový druh neuložení, avšak obviněnému uloží znovu ty druhy trestu, které byly současně zrušeny.

(zdroj: www.nsoud.cz)

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Oběť trestného činu](#)
- [Dohoda o vině a trestu](#)
- [Zajištění nároku poškozeného](#)
- [Práva obviněného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vydání příkazu k dodání do výkonu trestu](#)
- [Neoprávněná činnost pro cizí moc](#)
- [Kvalifikace skutku](#)
- [Odnětí věci rozhodujícímu soudci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhradní trest](#)
- [Výkon trestu](#)
- [Účinné vyšetřování \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)